

Arrest

nr. 117 777 van 29 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2014 in plaats van 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. JP LIPS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leonse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Freetown op 1 februari 1978. Op jonge leeftijd reeds, wanneer u opgroeide, ontdekte u dat u zich aangetrokken voelt tot andere mannen, en u homoseksueel bent. Wanneer u zich ging wassen in een stroom, keek u steeds naar de jongens, en raakte u hen aan – hetgeen leidde tot klachten bij uw ouders. Op 6 april 1995 overleed uw moeder ten gevolge van een auto-ongeluk. In het jaar 1995 begon u een eerste homoseksuele relatie met een zekere (U.), een relatie die duurde tot het jaar 1998, wanneer (U.) in

contact kwam met een andere man. U had een tweede homoseksuele relatie met een zekere (J.F.), een Brit met wie u een homoseksuele relatie had van het jaar 2004 tot 2006, het jaar waarin hij terugkeerde naar Groot-Brittannië. In het jaar 2007 sloot u zich aan bij de groep 'Gay For Life', en daar leerde u, via de coördinator van deze groep, uw derde homoseksuele partner kennen – (S.T.). Op 17 november 2012 overleed uw vader. U werd er door de mensen in het familiehuis waar u woonde, van beschuldigd dat u verantwoordelijk bent voor zijn dood, omdat u homoseksueel bent. In december 2012, wanneer u samen met (S.T.) terugkwam van een nachtclub waar jullie uitgegaan waren, nodigde u (S.T.) uit om bij u te slapen. Uw broer (A.) kwam juist van het toilet wanneer jullie toekwamen, en verbood (S.T.) het huis binnen te gaan. U protesteerde, er kwamen meerdere mensen kijken, en er ontstond een gevecht. U werd geslagen door mensen uit de wijk, en (S.T.) wist in het tumult te ontsnappen. Nadat de situatie afgekoeld was, en u even naar uw kamer gegaan was, ging u naar de apotheker om zich te laten verzorgen. U keerde daarna terug naar uw familiehuis, en vertelde uw nonkel dat u homoseksueel bent. U zette uw leven voort, alsook uw relatie met (S.T.). Wanneer (S.T.) u tijdens een nacht in april 2013 kwam bezoeken, werd hij door mensen uit de wijk uitgescholden en omsingeld. Ze begonnen (S.T.) te slaan, en u poogde tussenbeide te komen, waardoor de mensen zich tegen u keerden, en u begonnen te slaan, tot u het bewustzijn verloor. (A.B.) – een man die nog geholpen werd door uw overleden broer (O.) – pleitte ervoor dat u naar het ziekenhuis gebracht moest worden, en zei dat hij u nadien naar de politie zou brengen. (A.B.) nam u evenwel mee naar het huis van een vriend van hem – een zekere (Al.) – waar u verzorgd werd voor de verwondingen aan uw hoofd. (A.B.) kwam u in het huis van (Al.) opzoeken, en zei dat hij u zou helpen. In juli 2013 deelde hij u mee dat hij uw reis georganiseerd had. In augustus 2013 verliet u samen met (A.B.) per vliegtuig Sierra Leone. U kwam aan te België op 10 augustus 2013, en vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 12 augustus 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat u, doorheen het geheel van de verklaringen die u aflegde, uw door u geopperde homoseksuele geaardheid, geenszins aannemelijk heeft kunnen maken.

Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot andere mannen, antwoordde u het niet te weten en steeds zo geweest te zijn sinds u opgroeide (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u dat dan opmerkte, en of u daarover wat kunt vertellen, antwoordde u, eerder beknopt, dat het een gevoel is. Gevraagd hoe u dat gevoel dan ontdekte, gezien iets dergelijks ontdekken geen gemakkelijke zaak lijkt, antwoordde u, opnieuw kort dat u zich vroeger in een stroom ging wassen, u zich niet tot vrouwen aangetrokken voelde, u speelde met de jongens, en er bij uw ouders werd geklaagd. U verklaarde dat u hun 'privé delen', alsook de konten van jongens aanraakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u dat deed, verklaarde u enkel dat u 'dat gevoel' had. In een poging verder te peilen naar de manier waarop u zich gewaar werd van uw ontluikende homoseksualiteit, gevraagd of de gevoelens die u ervoer, u in het begin dan niet verwarden, dan wel verontrustten, antwoordde u ontkennend, en voegde u er aan toe dat het normaal was. In een poging om verder te peilen naar uw gevoelens, gedachten en overwegingen bij de ontdekking van uw homoseksualiteit – gezien dit een belangrijk moment in uw leven geweest moet zijn – gevraagd hoe u zelf reageerde en wat er zoal in u opkwam, wanneer u uw gevoelens voor mannen voor het eerst ervoer, antwoordde u, nadat de vraag u een tweede keer gesteld moest worden, dat u er blij mee was. Gevraagd of dat dan het enige gevoel was dat u ervoer, antwoordde u ontwijkend de vraag niet begrepen te hebben. U nogmaals gevraagd wat u zelf van uw gevoelens voor mannen dacht, en hoe u dit ervoer, wanneer u uw ontluikende homoseksuele gevoelens ervoer, antwoordde u daar geen gedachten bij te hebben gehad, en er gewoon blij mee te zijn geweest. Gevraagd waarom u daar 'blij' mee was, antwoordde u dat ze u op uw hand sloegen wanneer u die zaken deed [waarmee u verwijst naar uw verklaringen de geslachtsdelen en konten van andere jongens aan te raken bij de stroom waar u zich waste]. Gevraagd hoe u zich voelde wanneer u uw homoseksuele geaardheid besepte, in een land als Sierra Leone, antwoordde u daar geen speciale gevoelens bij gehad te hebben, en zich gewoon normaal te hebben gevoeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of uw gevoelens u dan niet verontrustten, gezien u in een maatschappij leefde waar homo's gedood kunnen worden, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat dat enkel de laatste jaren gebeurt. U erop gewezen dat de Sierra Leonese maatschappij homoseksualiteit ook niet aanvaardde, toen u zich uw homoseksualiteit realiseerde, en nogmaals gevraagd hoe u er zich dan bij voelde, te beseffen homo te zijn, en een uitzondering te zijn binnen de Sierra Leonese maatschappij, antwoordde u, wederom de vraag ontwijkend, dat u de wetten niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde voorts dat u, wanneer u uw homoseksualiteit besepte, dat normaal vond, u er blij mee was, en u het als een cadeau zag. Gevraagd waarom u dat dan zo zag, gegeven het feit dat die ontdekking een grote impact zou hebben op uw leven, en mogelijk

voor problemen zou zorgen, antwoordde u, vaagweg en nietszeggend, dat iedereen door god gemaakt is, en je jezelf moet aanvaarden zoals je bent. Gevraagd hoe u er zich dan bij voelde dat de religie binnen dewelke u opgroeide, en de god waarin u geloofde, homoseksualiteit niet aanvaardt, antwoordde u, wederom vaag, dat de religie er wel tegen is, maar u dacht dat god je maakt zoals je bent.

Het dient reeds opgemerkt dat u de open vragen die u werden gesteld, u aanmoedigend vrijuit over uw ervaringen bij uw ontluikende gevoelens van homoseksualiteit te praten, steeds slechts uiterst vaag en beknopt weet te beantwoorden. Het volkomen gebrek aan enige gevoelens (negatief, dan wel positief van aard), gedachten, overwegingen, eventuele angsten of twijfels, dan wel overwegingen of verwachtingen die u ervoer bij de geleidelijke bewustwording van uw ontluikende homoseksualiteit, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksualiteit. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – eenduidig positief ervaren zou hebben als een cadeau waar u blij mee was, en waar u verder niet over nadacht of stil bij stond, terwijl de gevoelens die u ervoer manifest afweken van de sociale norm, en de Sierra Leoonse maatschappij manifest vijandig staat ten opzichte van homoseksualiteit, doet dan ook ernstige twijfels rijzen bij de door u geopperde homoseksualiteit.

Nogmaals peilend naar herinneringen aan echte, en doorleefde, ervaringen van (gelijk welke) gevoelens, gedachten, overwegingen, verlangens of angsten die u ervoer wanneer u uw ontluikende homoseksualiteit gewaar begon te worden, gevraagd hoe u zich bewust werd van uw homoseksualiteit, en of dat dan ineens gaat, dan wel of daar tijd over gaat, om zich van uw gevoelens te vergewissen, antwoordde u – de vraag weeral ontwijkend – dat u zo geboren bent, en u, hoewel u in een gemengde school zat, geen contact had met vrouwen. U gesteld dat het toch niet is omdat iemand homo is, dat deze geen vriendschap kan hebben met vrouwen, wijzigde u dan weer uw antwoord, en verklaarde u wel vriendinnen te hebben gehad maar geen relaties met vrouwen. Verder peilend naar enige doorleefde ervaring, gevoel, of overweging, nogmaals gevraagd hoe u zich van uw homoseksualiteit bewust werd, hoe u dat ontdekte, en of u wat meer kunt vertellen, antwoordde u enkel er steeds blij mee te zijn geweest. Gevraagd hoe u dat dan besepte, of u dan op een dag wakker werd en wist dat u homo was, dan wel of u tijd nodig had om u te realiseren dat u homoseksueel was, antwoordde u, vaagweg en opnieuw de vraag ontwijkend, dat u het wist sinds u opgroeide. In een poging om toch enige doorleefde ervaringen, wat betreft de bewustwording van uw ontluikende homoseksualiteit, doorheen uw verklaringen terug te vinden, u uitleggend dat het inderdaad geen gemakkelijke vraag betreft, maar u aanmoedigend om toch meer te vertellen, en proberen te beschrijven wat er allemaal door u heen ging – wanneer u zich gewaar werd van uw fysieke aantrekking tot andere mannen – hoe u dat alles besepte, welke gevoelens u daarbij allemaal ervoer, en wat u zelf dacht over uw gevoelens voor andere mannen, antwoordde u ontwijkend het niet begrepen te hebben. Opnieuw gevraagd welke overwegingen, gedachten en gevoelens u allemaal ervoer wanneer u zich realiseerde aangetrokken te zijn tot andere mannen, antwoordde u – zoals doorheen het geheel van de door u afgelegde verklaringen – beperkt en allerm minst overtuigend, dat het enige dat u ervoer, aantrekking tot mannen was (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U voegde er nogmaals aan toe dat u daar blij mee was. Gevraagd of u het ooit moeilijk gehad heeft om uw homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u ooit worstelde met uw gevoelens, antwoordde u wederom ontkennend, en voegde u er nogmaals aan toe dat u er steeds blij mee was. Gevraagd of u ooit gevoelens van twijfels of angst ervoer, wanneer het u begon te dagen dat u homoseksueel was, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat een dergelijke ontdekking een grote impact op uw leven zou hebben, het de loop van uw verdere leven zou bepalen, en opnieuw gevraagd wat u bij dit alles dacht, en wat u over uw gevoelens dacht, antwoordde u dat u er enkel over dacht waar u zou kunnen gaan leven, waar u geaccepteerd zou worden. U geconfronteerd met de vaststelling dat u anders was dan de meeste jongens van uw leeftijd, u in die zin een uitzondering vormde binnen uw maatschappij, u in een land woonde dat homoseksuelen niet aanvaardt, en gevraagd of u het daarmee dan nooit moeilijk had, antwoordde u dat niet ervaren te hebben en daar geen slecht gevoel bij te hebben gehad. U verklaarde verder dat u steeds bad dat u een plek zou vinden waar u uw leven zou kunnen leiden en u zich zou kunnen uitdrukken, en u voegde er verder aan toe dat u zich niet kon uitdrukken, waar u leefde, en u zowel door uw familie als door uw gemeenschap werd verworpen [hetgeen uw gevoelens van blijdschap bij de ontdekking van de door u geopperde homoseksualiteit, en de afwezigheid van elk ander gevoel hierbij, des te opmerkelijker maakt] (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u dan tot uw 35e thuis in het familiehuis bleef wonen, verklaarde u vaagweg dat verhuurders hun huurders niet goed behandelen. Gevraagd wat u daarmee bedoelt, antwoordde u vaagweg en geenszins relevant, dat huurders huisbazen soms jaloers kunnen maken als ze meer verdienen, en u steeds al, sinds uw geboorte, bij uw familie woonde.

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins weten te overtuigen, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in de veelheid aan pogingen om te peilen naar de emoties die u doorstond bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, en dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Sierra Leone, en in de veelheid aan pogingen om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan vage, oppervlakkige, niet doorleefde en algemene verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen en niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Sierra Leone – of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), en uw steeds uiterst beknopte uitleg dat u er niet over dacht, u het gewoon besepte en u er blij mee was, is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Sierra Leone, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Sierra Leone, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde, er blij mee was, het als een geschenk zag, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relaties, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw homoseksuele relaties geenszins weten te overtuigen.

U verklaarde sinds het jaar 2008 een homoseksuele relatie te hebben gehad met (S.T.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd waar en wanneer u (S.T.) leerde kennen, antwoordde u dat (Sept.) (coördinator van de groep 'gay for life') hem aan u voorstelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 23). Gevraagd hoe (Sept.) (S.T.) kende, antwoordde u, in eerste instantie, **dat u het niet weet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u (S.T.) dan nooit vroeg hoe hij (Sept.) kende, antwoordde u dan weer, uw vorig antwoord wijzigend, dat (Sept.) en (S.T.) elkaar in een club leerden kennen, en ze daar telefoonnummers uitwisselden. Gevraagd waar u doorgaans zou gaan om seks te hebben met (S.T.), en gevraagd of u ook naar andere plekken ging daartoe, dan uw familiehuis, antwoordde u **dat jullie enkel bij u thuis gingen**. Gevraagd of mensen zich daarbij dan geen vragen stelden, antwoordde u dat uw broers en zussen daarover wel vragen zouden stellen, maar u dan zei dat zijn huis te ver was van de plek waar jullie uitgingen, en hij daarom bleef slapen (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). **U verklaarde eveneens dat de mensen die in uw familiehuis woonden, u er reeds lang van verdachten homoseksueel te zijn, en ze u er ook van beschuldigden dat u, omwille van uw homoseksualiteit, verantwoordelijk bent voor de dood van uw vader** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u dan nog uw homoseksuele partner meenam naar uw familiehuis, om er samen te slapen, antwoordde u dat dat normaal is in Sierra Leone, dat vrienden kunnen blijven slapen – **hetgeen geenszins overtuigt, daar u er door uw medebewoners van verdacht werd homoseksueel te zijn, en het in deze context hoogst opmerkelijk is dat u uw homoseksuele partner nog zou meenemen naar uw familiehuis, om er samen te slapen en u zich daar duidelijk geen zorgen in maakte**. Gevraagd of (S.T.) in april 2013 dan opnieuw naar uw huis kwam om er te slapen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom, antwoordde u **uw vorig antwoord wijzigend**, dat hij enkel 'op bezoek' kwam. Opnieuw gevraagd waarom hij nog naar uw familiehuis kwam, gegeven uw verklaring dat hij er in december 2012 in elkaar geslagen werd

omwille van zijn homoseksuele relatie met u, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat u hem overtuigde dat het enkel een familiekwestie was. U opnieuw gevraagd waarom hij nog naar uw familiehuis kwam, gezien ze hem, alsook u, in december 2012 fysiek aangevallen zouden hebben, u bijna gedood hadden, en ermee dreigden de politie te bellen, antwoordde u dat u hem 'gewoon' overtuigde om op bezoek te komen, en u voegde eraan toe dat u alleen was op uw appartement.

Het dient vastgesteld dat deze verklaringen allerminst weten te overtuigen. Immers, van iemand van wie het in het familiehuis geweten is dat hij homoseksueel is en een homoseksuele relatie heeft, en die reeds omwille hiervan het ziekenhuis in geslagen werd, en zijn homoseksuele partner fysiek aangevallen, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze zijn homoseksuele partner niet langer thuis zou uitnodigen, en op zijn minst zou pogen om elders af te spreken. Uw verklaringen, dat het 'een familiekwestie' was, u (S.T.) overtuigde om toch op bezoek te komen, en u alleen was in uw appartement, weten hierbij geenszins te overtuigen, en geven verder enkel blijk van uw onvermogen om zich enigszins in te leven in de complexe realiteit waarmee homoseksuelen, wonend en werkend in Sierra Leone, geconfronteerd worden.

Gevraagd wat (S.T.) als werk deed, antwoordde u dat hij een student was in de secundaire school 'Albert Academy' (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waar (S.T.) oorspronkelijk van afkomstig was, antwoordde u dat hij in Freetown geboren werd, dit in het jaar 1991. Tijdens het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dd. 20 augustus 2013, verklaarde u evenwel dat (S.T.) afkomstig was uit de stad Kenema, hij een handelaar-zakenman was, en dat u niet wist wanneer (S.T.) geboren werd (zie 'Verklaring DVZ', gehoor afgenomen te Caricole op 20/08/2013, p. 6). U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde dat (S.T.) een zakenman was, antwoordde u dat u toen over uw vorige homoseksuele partner (U.) praatte en niet over (S.T.) - post factum verklaringen die geenszins weten te overtuigen, daar uit het verslag van dit gehoor duidelijk blijkt dat er over (S.T.) werd gesproken, en er voorts geen enkele melding wordt gemaakt van uw relatie met (U.). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor, afgenomen door de DVZ, ook verklaarde dat (S.T.) oorspronkelijk uit Kenema afkomstig is, antwoordde u dat ze u vroegen of u al samen reisde met (S.T.), en u dan zei dat jullie reeds naar Kenema hadden gereisd – wederom post factum verklaringen die geenszins weten te overtuigen, daar u tijdens het gehoor afgenomen door de DVZ, verklaarde dat (S.T.) uit Kenema komt, en er u voorts geen vragen gesteld werden betreffende reizen die jullie reeds samen gemaakt zouden hebben. **Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties.**

Tot slot kunnen uw verklaringen wat betreft de groep 'gay for life', en uw lidmaatschap van deze, worden opgemerkt.

U verklaarde sinds het jaar 2007 lid te zijn van de groep 'gay for life', een groep met, naast u zelf, zes andere leden, namelijk een zekere John (Sept.), (E.R.), (S.S.), (M.D.), (S.T.) en (J.B.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of dat de namen van alle leden zijn, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat u over deze groep weet te vertellen, antwoordde u, vaag en kort, dat jullie besloten een groep te vormen wanneer jullie op de hoogte waren van jullie geaardheid, en jullie elkaar hielpen wanneer iemand ziek was. Nogmaals gevraagd wat jullie deden als groep, en of jullie activiteiten of dergelijke organiseerden, antwoordde u, opnieuw vaag, dat het 'eerder sociaal' was, en jullie samen op vakantie zouden gaan of samen naar een nachtclub zouden gaan. Gevraagd of er, naast u, reeds leden van de groep 'gay for life' Sierra Leone ontvluchtten, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd welke andere organisaties of groepen ter verdediging van de rechten van homoseksuelen er, naast de groep 'Gay for Life', bestaan in Sierra Leone, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u (G.R.F.) kent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u (M.L.S.) kent, antwoordde u dat uw nonkel zo heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u nog andere personen met die naam kent, antwoordde u dat u er nog een kent, van wie gezegd wordt dat het een homo is (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). U voegde eraan toe dat deze evenwel geen lid was van de club [waarmee u op 'Gay for Life' doelt]. Gevraagd of u een persoon kent met de naam (A.K.), antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u een persoon kent met de naam (M.S.K.), antwoordde u opnieuw ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaarde voorts dat er reeds vele homoseksuelen werden aangevallen in Sierra Leone, maar gevraagd of u een van dezen bij naam kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd sinds wanneer (Sept.) – de coördinator van de groep 'gay for life' – op de vlucht is, antwoordde u vaagweg en ontwijkend dat het een familiehuis is, en hij zich verschuilt (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd sinds wanneer hij zich verschuilt, antwoordde u dat hij zich sinds maart [2013] verschuilt, voor het incident met u gebeurde. Gevraagd of hij voorheen reeds diende te schuilen, antwoordde u, opnieuw de vraag ontwijkend, dat zijn familie reeds drie à vier keer klacht indiende, opdat hij gearresteerd zou

worden. Nogmaals gevraagd of (Sept.), voordat hij moest gaan schuilen in maart, voorheen ooit al moeten schuilen heeft, antwoordde u dat hij bij zijn partner verbleef, maar dat hij zich niet verschuilde.

Het dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat John (Sept.), coördinator van de groep 'Gay for Life', op 15 juli 2012 aan een groep belagers wist te ontsnappen, en men sindsdien niet weet waar (Sept.) zich bevindt. Voorts blijkt dat de personen (M.L.S.) en (A.K.) leden zijn van de groep 'gay for life', (M.S.K.) een gekende verdediger van homorechten in Sierra Leone is, en in december 2011 een sensibiliseringscampagne lanceerde te Freetown omtrent homoseksualiteit. Voorts blijkt dat (G.R.F.), directeur van de LGBT-groep 'Pride Equality', in mei 2013 aangevallen werd, nadat een artikel van deze ['Being gay in Sierra Leone'] gepubliceerd werd in de tabloidkrant 'Exclusive Newspaper'. Deze persoon maakte eerder al het voorwerp uit van homofob geweld, nadat (G.R.F.) protesteerde tegen de arrestaties van homoseksuelen op een homo-feestje te Freetown in juli 2011, en nadat Freeman op de radiozender 'Radio Democracy FM 98.1' te Freetown kwam praten over de rechten van homoseksuelen. Deze vaststellingen doen fundamenteel afbreuk aan het door u geopperde lidmaatschap van de groep 'gay for life'.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door u geopperde homoseksuele relaties. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Guinee, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U legde geen enkel document neer ter staving van de door u geopperde identiteit of nationaliteit, noch met betrekking tot het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Volgens verzoeker is verweerder *in casu* onvoorzichtig omdat hij zijn "eigen visie over hoe een homoseksuele persoon haar seksuele geaardheid bewust wordt." Verzoeker "zag geen kwaad" in zijn voelen of handelen en had "er geen slecht gevoel" bij wanneer hij als jongen bij het baden in de rivier uit aantrekking de intieme delen van andere badende jongens aanraakte. Verweerder veronderstelt vanuit een louter subjectieve visie dat die handelingen verzoeker onmiddellijk voor een psychologisch dilemma zouden moeten hebben geplaatst waardoor hij een onoverkomelijke innerlijke strijd zou moeten leveren over de keuze tussen wie hij was en de maatschappelijke veroordeling van zijn homoseksualiteit.

Volgens verzoeker is zijn homoseksuele geaardheid *de visu et audi* duidelijk en is er geen sprake van ongeloofwaardigheid. De overige motieven in de bestreden beslissing, die op dezelfde verkeerde beoordeling zoals hoger aangegeven, rusten, zijn evenmin deugdelijk.

Aangezien zijn homoseksualiteit geloofwaardig is, is er geen reden om te twifelen aan zijn homoseksuele relaties. Verweerder toont niet aan dat het gezelschap van mannen in het uitgaansleven of bij overnachten niet door de homofobe maatschappij van Sierra Leone worden aanvaard, terwijl het tot de cultuur behoort dat zij die onderdak nodig hebben, in huis worden verwelkomd, ongeacht of deze persoon bekend of onbekend is. Het is niet omdat de regel van gastvrijheid in de Europese maatschappij is teloorgegaan, dat deze niet verder leeft in andere werelddelen.

Dat (S.T.) in Freetown is geboren en van de stad Kenema afkomstig is, is niet contradictoir omdat het niet ongewoon is dat iemand op een bepaalde plaats is geboren maar op een andere plaats is opgegroeid. Het al dan niet kennen van een datum is geen "hoofdljn" in de zin van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en kan daarom verzoekers ongeloofwaardigheid niet ondermijnen. Hetzelfde geldt voor het nog niet vermelden van de relatie met (U.). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ)

heeft verzoeker zijn problemen in essentie uitgelegd en een extensieve opsomming van alle homoseksuele relaties is een inkleding van deze essentie en behoort tot het onderzoek ten gronde van verweerder.

Verzoekers verklaringen zijn consistent met de bekende feiten wat betreft John (Sept.): als niemand weet waar (Sept.) is, kan verzoeker niet verweten worden vaag te zijn. Er is volgens verzoeker geen causaal verband tussen de vaststelling dat hij onwetend is over bepaalde personen van wie verweerder de naam noemt en zijn homoseksuele geaardheid die zich *de visu et audi* duidelijk manifesteert.

Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek tot internationale bescherming te staven en gaf een aannemelijke verklaring waarom hij bepaalde documenten niet had of bij zich had.

Verzoeker stelt nog: *“Verzoekende partij onderzoekt op geen enkel punt de mishandelingen (die zij toegeeft dat de politie die plegen) in de zin van artikel 48/4, b van voormelde Wet van 15 december 1980.”*

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder zijn eigen visie op hoe een homoseksueel persoon zich van zijn geaardheid bewust wordt, hanteert, dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leonese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker stelt dat verweerder vanuit een louter subjectieve visie veronderstelt dat het aanraken van de intieme delen van jongens tijdens het baden verzoeker onmiddellijk voor een psychologisch dilemma zouden moeten hebben geplaatst waardoor hij een onoverkomelijke innerlijke strijd zou moeten leveren over de keuze tussen wie hij was en de maatschappelijke veroordeling van zijn homoseksualiteit, dient opgemerkt dat verzoeker hiermee de nuance in verweerders gevolgtrekking uit het oog verliest. De bestreden beslissing stelt immers: *“Het dient reeds opgemerkt dat u de open vragen die u werden gesteld, u aanmoedigend vrijuit over uw ervaringen bij uw ontluikende gevoelens van homoseksualiteit te praten, steeds slechts uiterst vaag en beknopt weet te beantwoorden. Het volkomen gebrek aan enige gevoelens (negatief, dan wel positief van aard), gedachten, overwegingen, eventuele angsten of twijfels, dan wel overwegingen of verwachtingen die u ervoer bij de geleidelijke bewustwording van uw ontluikende homoseksualiteit, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksualiteit. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – eenduidig positief ervaren zou hebben als een cadeau waar u blij mee was, en waar u verder niet over nadacht of stil bij stond, terwijl de gevoelens die u ervoer manifest afweken van de sociale norm, en de Sierra Leonese maatschappij manifest vijandig staat ten opzichte van homoseksualiteit, doet dan ook ernstige twijfels rijzen bij de door u geopperde homoseksualiteit.”* Verweerder spreekt nergens over een “onoverkomelijke innerlijke strijd” die verzoeker zou moeten doorgaan bij het ontdekken van zijn homoseksualiteit. Zoals reeds gesteld komt het echter wel aan de asielzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is.

Waar verzoeker stelt dat zijn homoseksualiteit *de visu et audi* duidelijk is, dient opgemerkt dat uiterlijke kenmerken van iemands seksuele geaardheid geen doorslaggevend element kunnen zijn om die geaardheid te bepalen. Deze geaardheid moet blijken uit een geloofwaardig geheel aan verklaringen. Zoals reeds gesteld heeft iemands seksuele geaardheid immers betrekking op zeer intieme gevoelens en is de ontdekking ervan een persoonlijk proces.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt de motivering van de bestreden beslissing om geen geloof te hechten aan zijn homoseksuele geaardheid te weerleggen. Hoewel verzoeker hiervoor tijdens het gehoor op het CGVS ruimschoots de kans werd gegeven, slaagt verzoeker er niet in om, in het licht van de homofobe Sierra Leonese samenleving, geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn homoseksualiteit. Verzoeker komt immers niet verder dan te stellen dat hij “blij” was zijn homoseksuele gevoelens te ontdekken, dat hij zich er normaal bij voelde en dat het voor hem een “cadeau” was (gehoorverslag CGVS, p. 16-18). Deze vage verklaringen zijn uiterst ongeloofwaardig in het licht van de manifest vijandige houding van de Sierra Leonese samenleving tegenover homoseksualiteit. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *“Uw onvermogen om blijkt te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Sierra Leone – of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), en uw steeds uiterst beknopte uitleg dat u er niet over dacht, u het gewoon besepte en u er blij mee was, is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Sierra Leonese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende*

culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Sierra Leone, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde, er blij mee was, het als een geschenk zag, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.”

Waar verzoeker stelt dat verweerder niet aantoont dat het gezelschap van mannen in het uitgaansleven of bij overnachten niet door de homofobe maatschappij van Sierra Leone worden aanvaard, terwijl het tot de cultuur behoort dat zij die onderdak nodig hebben, in huis worden verwelkomd, ongeacht of deze persoon bekend of onbekend is, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing het ongeloofwaardig acht dat verzoeker (S.T.) telkens bij hem liet overnachten, gelet op de aangevoerde vijandige houding tegenover zijn homoseksualiteit door zijn familieleden die tevens in de familiewoning verbleven. Dit klemmt des te meer daar verzoeker reeds in het ziekenhuis geslagen zou zijn en daar zijn partner eveneens reeds fysiek aangevallen zou geweest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 11-12 en 14-15).

Verder tracht verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande zijn vermeende relatie met (S.T.) te verklaren door te stellen dat het mogelijk is dat iemand op de ene plaats geboren is en op een andere plaats opgroeit, dat het kennen van een datum geen “hoofdlijn” is in de zin van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en dat het opsommen van al zijn homoseksuele relaties een invulling is van de essentie van zijn asielrelaas die verweerder moet onderzoeken. Verzoekers verwijzing naar artikel 48/6 van de vreemdelingenwet is *in casu* niet dienstig, aangezien, gelet op het voorgaande, reeds is komen vast te staan dat verzoekers asielrelaas niet “in grote lijnen geloofwaardig bevonden” is. Bovendien zijn de voorwaarden van dit artikel cumulatief van toepassing. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker op het CGVS uitdrukkelijk stelde dat (S.T.) in Freetown geboren is (gehoorverslag CGVS, p. 24), terwijl hij bij de geboorteplaats van zijn niet-geregistreerde partner in de vragenlijst van het CGVS op de DVZ Kenema opgaf (administratief dossier, stuk 9, p. 6). Verzoeker maakte nergens een onderscheid tussen de geboorteplaats en de plaats waar (S.T.) opgroeide. Het gaat hier dan ook om niet meer dan een loutere *post factum*-verklaring, die de vastgestelde tegenstrijdigheid niet ongedaan kan maken. Waar verzoeker stelt dat hij op de DVZ geen “extensieve opsomming” gaf van al zijn homoseksuele relaties, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing louter stelt: “U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde dat (S.T.) een zakenman was, antwoordde u dat u toen over uw vorige homoseksuele partner (U.) praatte en niet over (S.T.) - *post factum* verklaringen die geenszins weten te overtuigen, daar uit het verslag van dit gehoor duidelijk blijkt dat er over (S.T.) werd gesproken, en er voorts geen enkele melding wordt gemaakt van uw relatie met (U.)” Verzoeker voert geen inhoudelijk verweer tegen de overige in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdige en incoherente verklaringen aangaande zijn relatie met (S.T.), zodat deze als vaststaand moeten beschouwd worden.

Waar verzoeker stelt dat zijn verklaringen in verband met John (Sept.) consistent zijn met bekende feiten en dat als niemand weet waar (Sept.) is, hem niet verweten kan worden vaag te zijn, dient opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat (Sept.) zich sinds maart 2013 verschuilt (gehoorverslag CGVS, p. 27), terwijl uit door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat hij op 15 juli 2012 aan een groep belagers wist te ontsnappen en dat men sindsdien niet weet waar hij zich bevindt. Wat betreft de door verweerder genoemde namen, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) dat (M.L.S.) en (A.K.) leden zijn van de groep ‘gay for life’ en dat (M.S.K.) een gekende verdediger van homorechten in Sierra Leone is, terwijl verzoeker stelde dat (M.L.S.) geen lid is van ‘gay for life’ (gehoorverslag CGVS, p. 24), dat hij (A.K.) en (M.S.K.) niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 25) en dat John (Sept.), (E.R.), (S.S.), (M.D.), (S.T.) en (J.B.) alle leden van ‘gay for life’ zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). Verzoeker kende evenmin (G.R.F.) (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl uit informatie in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat hij als directeur van de groep ‘Pride Equality’ in mei 2013 werd aangevallen na een artikel in een krant en dat hij voordien ook reeds het slachtoffer was van homofob geweld na

een radio-interview. Bijgevolg zijn verzoekers verklaringen aangaande de door verweerder genoemde personen wel degelijk relevant in het licht van verzoekers voorgehouden geaardheid binnen de Sierra Leonse samenleving.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS